

II

(Sdělení)

SDĚLENÍ ORGÁNŮ, INSTITUCÍ A JINÝCH SUBJEKTŮ EVROPSKÉ UNIE

EVROPSKÁ KOMISE

MĚNOVÁ DOHODA

mezi Evropskou unií a Monackým knížectvím

(2012/C 310/01)

EVROPSKÁ UNIE, zastupovaná Francouzskou republikou a Evropskou komisí,

a

MONACKÉ KNÍŽECTVÍ,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení Rady (ES) č. 974/98 ze dne 3. května 1998 nahradila dne 1. ledna 1999 měny jednotlivých členských států účastnících se třetí etapy hospodářské a měnové unie měna euro, přičemž mezi tyto státy patřila Francie.
- (2) Před vznikem eura byly Francie a Monacké knížectví propojeny dvoustrannými dohodami v měnové a bankovní oblasti, zejména francouzsko-monackou dohodou o devizové kontrole ze dne 14. dubna 1945 a Dohodou o dobrých sousedských vztazích ze dne 18. května 1963.
- (3) Monacké knížectví bylo oprávněno používat euro jako svou oficiální měnu od 1. ledna 1999 na základě rozhodnutí Rady ze dne 31. prosince 1998 ⁽¹⁾.
- (4) Evropská unie, zastoupená Francouzskou republikou ve spolupráci s Komisí a ECB, uzavřela s Monackým knížectvím dne 24. prosince 2001 měnovou dohodu. V důsledku toho byla aktualizována Dohoda o dobrých sousedských vztazích mezi Francouzskou republikou a Monackým knížectvím.
- (5) V souladu s touto měnovou dohodou je Monacké knížectví oprávněno nadále používat euro jako svou oficiální měnu a přiznat eurobankovkám a euromincím status zákonného platidla. Na jeho území se používají pravidla Evropské unie uvedená v příloze této dohody, za podmínek stanovených touto dohodou.
- (6) Monacké knížectví musí zajistit, že pravidla Společenství týkající se eurobankovek a euromincí budou použitelná na jeho území. Eurobankovky a euromince musí být předmětem náležité ochrany proti padělání. Je důležité, aby Monacké knížectví přijalo všechna potřebná opatření pro boj s paděláním a spolupracovalo v této oblasti s Komisí, ECB, Francií a Evropským policejním úřadem (Europol).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 30, 4.2.1999, s. 31.

- (7) Tato měnová dohoda nemůže úvěrovým institucím a případně jiným finančním institucím usazeným na území Monackého knížectví zaručit právo usazování a volného pohybu služeb v Evropské unii. Nezaručuje úvěrovým institucím a případně jiným finančním institucím usazeným na území Evropské unie právo usazování a volného pohybu služeb v Monackém knížectví.
- (8) Tato dohoda neukládá ECB a národním centrálním bankám povinnost zařadit finanční nástroje Monackého knížectví na seznam (seznamy) cenných papírů způsobilých pro operace měnové politiky v rámci Evropského systému centrálních bank.
- (9) Monacké knížectví má na svém území správcovské společnosti vykonávající činnosti správy pro třetí osoby nebo předávání příkazů, jejichž služby se řídí výhradně monackým právem, aniž by byly dotčeny povinnostmi uvedené v čl. 11 odst. 6. Tyto společnosti nemohou mít přístup k platebním systémům a systémům vypořádání obchodů s cennými papíry.
- (10) V návaznosti na historické vazby existující mezi Francií a Monackým knížectvím a principy stanovenými měnovou dohodou ze dne 24. prosince 2001 se Evropská unie a Monacké knížectví zavazují spolupracovat v dobré víře na zajištění užitečného účinku této dohody.
- (11) Je zřízen smíšený výbor složený ze zástupců Monackého knížectví, Francouzské republiky, Evropské komise a ECB, aby přezkoumával používání této dohody, rozhodoval, za podmínek stanovených v článku 3, o ročním stropu pro emisi mincí, přezkoumával přiměřenost minimálního podílu mincí, jež mají být uvedeny do oběhu v nominální hodnotě, a posuzoval opatření přijatá Monackým knížectvím k provádění příslušných právních předpisů Evropské unie.
- (12) Pro řešení sporů vzniklých v souvislosti s nesplněním povinnosti nebo nedodržením ustanovení této dohody, u kterých bylo konstatováno, že se strany předem nedohodly, by měl být příslušný Soudní dvůr Evropské unie,

SE DOHODLY TAKTO:

Článek 1

Monacké knížectví je oprávněno používat euro jako svou oficiální měnu v souladu s pozměněnými nařízeními (ES) č. 1103/97 a (ES) č. 974/98. Monacké knížectví přiznává euro-bankovkám a euromincím status zákonného platidla.

Článek 2

Monacké knížectví neemituje žádné bankovky, ani mince, aniž by podmínky emise sjednalo s Evropskou unií. Podmínky emise euromincí počínaje 1. lednem 2011 jsou stanoveny v následujících člancích.

Článek 3

1. Roční strop, v hodnotovém vyjádření, pro emisi euromincí Monackým knížectvím zahrnuje:

pevnou část, jejíž počáteční výše pro rok 2011 činí 2 340 000 EUR.

proměnlivou část, jež odpovídá, v hodnotovém vyjádření, průměrné emisi mincí na hlavu ve Francouzské republice v roce n-1 vynásobené počtem obyvatel Monackého knížectví.

Smíšený výbor může každoročně upravit výši pevné části s ohledem na inflaci – podle inflace měřené indexem HISC ve Francii v roce n-1 – a s ohledem na možné významné tendence ovlivňující trh se sběratelskými euromincemi.

2. Monacké knížectví může rovněž emitovat zvláštní pamětní mince a/nebo sběratelské mince u příležitosti událostí významných pro knížectví. V případě, že v důsledku této zvláštní emise bude překročen celkový emisní strop stanovený v odstavci 1, hodnota této emise se započte proti nevyužitě části stropu v předchozím roce a/nebo se o ni sníží strop pro rok následující.

Článek 4

1. Euromince emitované Monackým knížectvím jsou identické s euromincemi emitovanými členskými státy Evropské unie, které přijaly euro, pokud jde o nominální hodnotu, status zákonného platidla, technické parametry, umělecké prvky na společné straně a sdílené umělecké prvky na národní straně.

2. Monacké knížectví předem oznámí Komisi návrhy národní strany svých euromincí a Komise zkontroluje jejich soulad s pravidly Evropské unie.

Článek 5

Francie dá Monackému knížectví k dispozici mincovnu v Paříži pro ražení jeho mincí, v souladu s článkem 18 Dohody o dobrých sousedských vztazích mezi Francií a Monackým knížectvím ze dne 18. května 1963.

Článek 6

1. V souladu s čl. 128 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie se pro účely schválení celkového objemu emise členského státu ze strany Evropské centrální banky objem euromincí emitovaných Monackým knížectvím připočte k objemu mincí emitovaných Francií.

2. Monacké knížectví oznámí Francouzské republice nejpozději do 1. září každého roku objemu a nominální hodnotu euromincí, které zamýšlí v následujícím roce emitovat. Také oznámí Komisi zamýšlené podmínky emise těchto mincí.

3. Informace uvedené v odstavci 2 pro rok 2011 sdělí Monacké knížectví při podpisu této dohody.

4. Aniž je dotčeno vydávání sběratelských mincí, uvede Monacké knížectví do oběhu v nominální hodnotě nejméně 80 % euromincí emitovaných každý rok. Smíšený výbor každých pět let přezkoumá přiměřenost minimálního podílu mincí, jež mají být uvedeny do oběhu v nominální hodnotě, a může rozhodnout o jeho zvýšení.

Článek 7

1. Monacké knížectví může emitovat sběratelské euromince. Jejich emise se zahrnuje do ročního stropu uvedeného v článku 3. Emise sběratelských euromincí Monackým knížectvím odpovídají pokynům Evropské unie pro sběratelské euromince, které mimo jiné vyžadují použití takových technických parametrů, uměleckých prvků a nominálních hodnot, které umožňují odlišení sběratelských euromincí od mincí určených pro uvedení do oběhu.

2. Sběratelské mince emitované Monackým knížectvím nejsou v Evropské unii zákonným platidlem.

Článek 8

Monacké knížectví přijme v této oblasti veškerá nezbytná opatření pro boj proti padělání a spolupráci s Komisí, ECB, Francií a Evropským policejním úřadem (Europol).

Článek 9

Monacké knížectví se zavazuje:

a) uplatňovat právní akty a pravidla Evropské unie uvedené v příloze A, na které se vztahuje článek 11.2 a které jsou uplatňovány přímo Francií nebo ustanovení přijatá Francií pro provádění těchto právních aktů a pravidel podle podmínek článků 11.2 a 11.3;

b) přijmout opatření ekvivalentní právním aktům a pravidlům Evropské unie, uvedeným v příloze B, které uplatňují přímo členské státy nebo je provádějí, podle podmínek článků 11.4, 11.5 a 11.6, v následujících oblastech:

— bankovní a finanční právo a prevence praní špinavých peněz v oblastech a podle podmínek uvedených v článku 11,

— předcházení podvodům a padělání hotovostních i bezhotovostních platebních prostředků, medailů a žetonů;

c) uplatňovat na svém území přímo právní akty a pravidla Evropské unie týkající se eurobankovek a euromincí a opatření nezbytná pro používání eura jako jednotné měny, přijatá na základě článku 133 Smlouvy o fungování Evropské unie, kromě výslovného opačného ustanovení uvedeného v této dohodě. Komise bude prostřednictvím smíšeného výboru informovat monacké úřady o seznamu dotčených aktů a pravidel.

Článek 10

1. Úvěrové a případně jiné finanční instituce schválené k výkonu činnosti na území Monackého knížectví se mohou, za podmínek stanovených v článku 11, účastnit mezibankovního systému zúčtování a provádění plateb a vypořádání obchodů s cennými papíry Evropské unie za stejných podmínek jako úvěrové instituce a případně ostatní finanční instituce usazené ve Francii, s výhradou, že splňují podmínky stanovené pro přístup k těmto systémům.

2. Úvěrové a případně jiné finanční instituce usazené na území Monackého knížectví podléhají, za podmínek stanovených v článku 11, při provádění předpisů ECB o nástrojích a postupech měnové politiky stejným opatřením přijatým Banque de France jako úvěrové instituce a případně ostatní finanční instituce usazené na území Francie.

Článek 11

1. Na území Monackého knížectví se uplatní právní akty přijaté Radou na základě čl. 129 čtvrtý pododstavec Smlouvy

o fungování Evropské unie, v kombinaci s články 5.4 nebo 19.1, nebo 34.3 statutu Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky (dále statut) ECB při uplatnění výše uvedených právních aktů přijatých Radou nebo článků 5, 16, 18, 19, 20, 22 nebo 34.3 statutu, nebo Banque de France pro provedení právních aktů přijatých ECB. Totéž platí pro případné změny těchto aktů.

2. Monacké knížectví uplatňuje opatření přijatá Francií pro provedení aktů Unie týkajících se činnosti a kontroly úvěrových institucí a předcházení systémovým rizikům pro platební systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry, uvedenými v příloze A. Za tímto účelem Monacké knížectví uplatní, za prvé, ustanovení francouzského měnového a finančního zákoníku o činnosti a kontrole úvěrových institucí a nařízení přijatých pro jejich uplatnění, jak to stanoví francouzsko-monacká dohoda o devizové kontrole ze dne 14. dubna 1945 a následná výměna interpretačních dopisů mezi vládou Francouzské republiky a vládou Jeho Jasnosti knížete monackého ze dne 18. května 1963, ze dne 10. května 2001, ze dne 8. listopadu 2005 a ze dne 20. října 2010 o bankovních právních předpisech a, za druhé, ustanovení francouzského měnového a finančního zákoníku o předcházení systémovým rizikům pro platební systémy a systémy vypořádání obchodů s cennými papíry.

3. Seznam uvedený v příloze A změní Komise při každé změně příslušných textů a pokaždé, když Evropská unie přijme nový text, s ohledem na datum vstupu v platnost a provádění textů. Právní akty a pravidla uvedená v příloze A uplatňuje Monacké knížectví od jejich začlenění do francouzského práva v souladu s ustanoveními uvedenými v odstavci 2. Při každé změně bude aktualizovaný seznam zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Monacké knížectví přijme opatření ekvivalentní opatřením přijatými členskými státy při uplatnění aktů Unie, které jsou nezbytné pro provedení této dohody a jsou uvedeny v příloze B. Smíšený výbor uvedený v článku 13 posoudí ekvivalenci mezi opatřeními přijatými Monakem a opatřeními, které přijímají členské státy na základě výše uvedených aktů Unie podle postupu, který tento výbor definuje.

5. Aniž by byl dotčen postup uvedený v odst. 9 tohoto článku, bude seznam uvedený v příloze B změněn rozhodnutím smíšeného výboru. Za tímto účelem Komise, jakmile vypracuje novou legislativu v oblasti pokryté touto dohodou, pokud se domnívá, že tato legislativa musí být zahrnuta do seznamu uvedeného v příloze B, informuje Monacké knížectví. Monacké knížectví obdrží kopii dokumentů předložených institucemi a orgány Evropské unie v různých etapách legislativního procesu. Takto změněnou přílohu B zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Smíšený výbor rovněž rozhodne o vhodných a přiměřených lhůtách, ve kterých má Monacké knížectví provést nové právní akty a pravidla zařazené do přílohy B.

6. Monacké knížectví přijme opatření, která jsou svým účinkem rovnocenná směrnici Evropské unie uvedeným v příloze B a týkajícím se praní peněz v souladu s doporučeními finančního výboru proti praní peněz (FATF). O zařazení předpisů Evropské unie týkajících se praní peněz do přílohy B rozhoduje případ od případu smíšený výbor. Finanční zpravodajská jednotka Monackého knížectví a jednotky členských států Evropské unie aktivně pokračují ve spolupráci v boji proti praní peněz.

7. Úvěrové instituce a případně ostatní finanční instituce a ostatní zpravodajské jednotky usazené na území Monackého knížectví podléhají disciplinárním sankcím a postupům zavedeným pro případ porušení právních aktů uvedených v předchozích odstavcích. Monacké knížectví dbá na provádění sankcí stanovených příslušnými orgány v souladu s ustanoveními tohoto článku.

8. Právní akty uvedené v prvním odstavci tohoto článku vstupují v Monackém knížectví v platnost stejný den jako v Evropské unii pro ty, které jsou zveřejněny v *Úředním věstníku Evropské unie*, stejný den jako ve Francii pro ty, které jsou zveřejněny v *Journal officiel de la République française (JORF)*. Obecné právní akty uvedené v prvním odstavci tohoto článku, nezveřejněné v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo v *JORF*, vstupují v platnost od jejich sdělení monackým úřadům. Akty individuálního dosahu uvedené v prvním odstavci tohoto článku se použijí od jejich oznámení příjemci.

9. Před udělením povolení investičním podnikům, které se chtějí usadit na území Monackého knížectví a mohou zde nabízet investiční služby jiné než správní činnosti na účet třetích osob a předávání příkazů, aniž by byly dotčeny povinnosti uvedené v odstavci 6 tohoto článku, se Monacké knížectví zavazuje přijmout opatření s rovnocenným účinkem jako platné právní akty Unie, které řídí tyto služby. Odchylně od postupu uvedeného v odstavci 5 tohoto článku budou tyto akty poté začleněny Komisí do přílohy B.

Článek 12

1. Soudnímu dvoru Evropské unie náleží výlučná příslušnost pro řešení přetrvávajících sporů mezi stranami vzniklých v souvislosti s nesplněním povinnosti nebo nedodržením

ustanovení této dohody, které nemohly být urovnány v rámci smíšeného výboru. Strany se zavazují udělat vše pro to, aby vyřešily spor smírnou cestu v rámci smíšeného výboru.

2. Pokud není v tomto rámci možné dosáhnout vzájemně přijatelného řešení, může Evropská unie jednající na doporučení Komise po stanovisku Francie a ECB ve věcech, které spadají do její kompetence, nebo Monacké knížectví předložit věc Soudnímu dvoru, pokud se po předběžném prověření smíšeným výborem jeví, že druhá strana nesplnila svou povinnost nebo nedodržela ustanovení této dohody. Rozsudek Soudního dvora je pro obě strany závazný a obě strany učiní nezbytná opatření pro dosažení souladu s rozsudkem ve lhůtě stanovené v rozsudku Soudního dvora.

3. Pokud Evropská unie nebo Monacké knížectví nepřijme nezbytná opatření k dosažení souladu s rozsudkem v dané lhůtě, může druhá strana dohodu okamžitě ukončit.

4. Všechny otázky o platnosti rozhodnutí institucí nebo orgánů Evropské unie přijaté na základě této dohody spadají do výlučné příslušnosti Soudního dvora Evropské unie. Každá fyzická nebo právnická osoba sídlící na území Monackého knížectví může zejména využít opravných prostředků pro fyzické a právnické osoby sídlící na území Francie vůči právním aktům, jichž je příjemcem, bez ohledu na formu nebo povahu.

Článek 13

1. Smíšený výbor tvoří zástupci Monackého knížectví a Evropské unie. Smíšený výbor si vyměňuje stanoviska a informace a přijímá rozhodnutí uvedená v článcích 3, 6 a 11. Přezkoumává opatření přijatá Monackým knížectvím a vyvíjí úsilí k vyřešení případných sporů vzniklých při provádění dohody. Přijme svůj jednací řád.

2. Delegace Evropské unie je sestavena ze zástupců Francouzské republiky, která jí předsedá, Evropské komise a Evropské centrální banky. Delegace Evropské unie přijme konsensem svá pravidla a postupy.

3. Monackou delegaci tvoří zástupci jmenovaní ministrem a předsedá jí poradce vlády pro finance a ekonomiku nebo jeho zástupce.

4. Smíšený výbor se schází alespoň jednou ročně, a pokaždé, když to některý z členů pokládá za nezbytné, aby výbor mohl

plnit své úkoly, kterými je pověřen touto dohodou, zejména podle legislativního vývoje na evropské, francouzské a monacké úrovni. Ve funkci předsedy se každoročně střídá delegace Evropské unie a předseda monacké delegace. Rozhodnutí smíšeného výboru se přijímají jednomyslně.

5. Sekretariát výboru tvoří dvě jmenované osoby, jedna předsedou monacké delegace a druhá předsedou delegace Evropské unie. Sekretariát se rovněž účastní jednání výboru.

Článek 14

Každá ze stran může tuto dohodu vypovědět s výpovědní lhůtou jednoho roku.

Článek 15

Tato dohoda je sepsána ve francouzštině a případně může být přeložena do ostatních jazyků Evropské unie. Pravoplatná je ovšem pouze francouzská verze.

Článek 16

Tato dohoda vstupuje v platnost dnem 1. prosince 2011.

Článek 17

Měnová dohoda ze dne 24. prosince 2001 se zrušuje ode dne vstupu této dohody v platnost. Odkazy na dohodu ze dne 24. prosince 2001 se považují za odkazy na tuto dohodu.

V Bruselu dne ve třech prvopisech ve francouzském jazyce.

Za Evropskou unii

Olli REHN
místopředseda Evropské komise
odpovědný za hospodářské
a finanční záležitosti

François BAROIN
ministr hospodářství, financí
a průmyslu Francouzské
republiky

Za Monacké knížectví

Michel ROGER
státní ministr

PŘÍLOHA A

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti

Směrnice Rady 86/635/EHS ze dne 8. prosince 1986 o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí: pro ustanovení použitelná na úvěrové instituce (Úř. věst. L 372, 31.12.1986, s. 1)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/65/ES ze dne 27. září 2001, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS a 86/635/EHS, pokud se jedná o pravidla oceňování pro roční účetní závěrky a konsolidované účetní závěrky některých forem společností, bank a ostatních finančních institucí (Úř. věst. L 283, 27.10.2001, s. 28)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/51/ES ze dne 18. června 2003, kterou se mění směrnice 78/660/EHS, 83/349/EHS, 86/635/EHS a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách některých forem společností, bank a jiných finančních institucí a pojišťoven (Úř. věst. L 178, 17.7.2003, s. 16)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/46/ES ze dne 14. června 2006, kterou se mění směrnice Rady 78/660/EHS o ročních účetních závěrkách některých forem společností, 83/349/EHS o konsolidovaných účetních závěrkách, 86/635/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách bank a ostatních finančních institucí a 91/674/EHS o ročních účetních závěrkách a konsolidovaných účetních závěrkách pojišťoven (Úř. věst. L 224, 16.8.2006, s. 1)

Směrnice Rady 89/117/EHS ze dne 13. února 1989 o povinnostech poboček usazených ve členském státě, zřízených úvěrovými a finančními institucemi se sídlem mimo tento členský stát, pokud se jedná o zveřejňování ročních účetních dokladů (Úř. věst. L 44, 16.2.1989, s. 40)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES ze dne 14. června 2006 o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí (přepřpracované znění): pro ustanovení použitelná na úvěrové instituce (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/23/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2006/49/ES o kapitálové přiměřenosti investičních podniků a úvěrových institucí, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 54)

Směrnice Komise 2009/27/ES ze dne 7. dubna 2009, kterou se mění některé přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES, pokud jde o technická ustanovení o řízení rizik, (Úř. věst. L 94, 8.4.2009, s. 97)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 97)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad zásadami odměňování (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 3)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomocí Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnaneké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES ze dne 30. května 1994 o systémech pojištění vkladů (Úř. věst. L 135, 31.5.1994, s. 5)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 92/49/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES za účelem zavedení nové organizační struktury výborů pro finanční služby (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/14/ES ze dne 11. března 2009, kterou se mění směrnice 94/19/ES o systémech pojištění vkladů, pokud jde o výši pojištění a lhůtu k výplatě (Úř. věst. L 68, 13.3.2009, s. 3)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES ze dne 19. května 1998 o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry (Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (přepřacované znění): s výjimkou hlav III a IV, (Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1).

ve znění:

Směrnice Komise 2007/18/ES ze dne 27. března 2007, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o vyloučení nebo zahrnutí některých institucí z oblasti působnosti uvedené směrnice nebo do oblasti působnosti uvedené směrnice a o zacházení s expozicemi vůči mezinárodním rozvojovým bankám (Úř. věst. L 87, 28.3.2007, s. 9)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1) o ustanoveních hlav I a II směrnice 2007/64/ES,

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/24/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2006/48/ES o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 38)

Směrnice Komise 2009/83/ES ze dne 27. července 2009, kterou se mění některé přílohy směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o technická ustanovení o řízení rizik (Úř. věst. L 196, 28.7.2009, s. 14)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnice 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7) s výjimkou hlavy III směrnice 2009/110/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režim dohledu a krizové řízení (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 97)

Směrnice Komise 2010/16/EU ze dne 9. března 2010, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES, pokud jde o vyloučení určité instituce z rozsahu působnosti (Úř. věst. L 60, 10.3.2010, s. 15)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/76/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 2006/48/ES a 2006/49/ES, pokud jde o kapitálové požadavky na obchodní portfolio a resekuritizace a o dohled nad zásadami odměňování (Úř. věst. L 329, 14.12.2010, s. 3)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES ze dne 4. dubna 2001 o reorganizaci a likvidaci úvěrových institucí (Úř. věst. L 125, 5.5.2001, s. 15)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/47/ES ze dne 6. června 2002 o dohodách o finančním zajištění (Úř. věst. L 168, 27.6.2002, s. 43)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/44/ES ze dne 6. května 2009, kterou se mění směrnice 98/26/ES o neodvolatelnosti zúčtování v platebních systémech a v systémech vypořádání obchodů s cennými papíry a směrnice 2002/47/ES o dohodách o finančním zajištění, pokud jde o propojené systémy a pohledávky z úvěru (Úř. věst. L 146, 10.6.2009, s. 37)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu a o změně směrnice Rady 73/239/EHS, 79/267/EHS, 92/49/EHS, 92/96/EHS, 93/6/EHS a 93/22/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/78/ES a 2000/12/ES (Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/1/ES ze dne 9. března 2005, kterou se mění směrnice Rady 73/239/EHS, 85/611/EHS, 91/675/EHS, 92/49/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/19/ES, 98/78/ES, 2000/12/ES, 2001/34/ES, 2002/83/ES a 2002/87/ES za účelem zavedení nové organizační struktury výborů pro finanční služby (Úř. věst. L 79, 24.3.2005, s. 9)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/25/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2002/87/ES o doplňkovém dozoru nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 81, 20.3.2008, s. 40)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS: pro ustanovení použitelná na úvěrové instituce a s výjimkou článků 15, 31 až 33 a hlavy III (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1)

Práva směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004) (Úř. věst. L 45, 16.2.2005, s. 18)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/31/ES ze dne 5. dubna 2006, kterou se mění směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů, pokud jde o některé lhůty (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 60)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/44/ES ze dne 5. září 2007, kterou se mění směrnice Rady 92/49/EHS a směrnice 2002/83/ES, 2004/39/ES, 2005/68/ES a 2006/48/ES, pokud jde o procesní pravidla a hodnotící kritéria pro obezřetnostní posuzování nabývání a zvyšování účastí ve finančním sektoru (Úř. věst. L 247, 21.9.2007, s. 1)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/10/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2004/39/ES o trzích finančních nástrojů, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 33)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120)

a ve znění:

Nařízení Komise (ES) č. 1287/2006 ze dne 10. srpna 2006, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o evidenční povinnosti investičních podniků, hlášení obchodů, transparentnost trhu, přijímání finančních nástrojů k obchodování a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1)

Směrnice Komise 2006/73/ES ze dne 10. srpna 2006, kterou se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 26)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7) s výjimkou hlavy III směrnice 2009/110/ES.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES: ohledně ustanovení hlav I a II směrnice 2007/64/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1)

Oprava směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007) (Úř. věst. L 187, 18.7.2009, s. 5)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/111/ES ze dne 16. září 2009, kterou se mění směrnice 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2007/64/ES, pokud jde o banky přidružené k ústředním institucím, některé položky kapitálu, velkou angažovanost, režimy dohledu a krizové řízení (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 97)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského bankovního orgánu), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12)

PŘÍLOHA B

Předcházení praní peněz

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15)

ve znění:

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES (Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1), o ustanoveních hlav I a II směrnice 2007/64/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/20/ES ze dne 11. března 2008, kterou se mění směrnice 2005/60/ES o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu, pokud jde o prováděcí pravomoci svěřené Komisi (Úř. věst. L 76, 19.3.2008, s. 46)

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES ze dne 16. září 2009 o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností, o změně směrnic 2005/60/ES a 2006/48/ES a o zrušení směrnice 2000/46/ES (Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7), s výjimkou hlavy III směrnice 2009/110/ES

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/78/EU ze dne 24. listopadu 2010, kterou se mění směrnice 98/26/ES, 2002/87/ES, 2003/6/ES, 2003/41/ES, 2003/71/ES, 2004/39/ES, 2004/109/ES, 2005/60/ES, 2006/48/ES, 2006/49/ES a 2009/65/ES s ohledem na pravomoci Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění) a Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy) (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 120)

ve znění:

Směrnice Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici „politicky exponovaných osob“ a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a pro výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře (Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků (Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1)

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící (Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9)

Předcházení podvodům a padělání

Rámcové rozhodnutí Rady 2001/413/SVV ze dne 28. května 2001 o potírání podvodů a padělání bezhotovostních platebních prostředků (Úř. věst. L 149, 2.6.2001, s. 1)

Nařízení Rady (ES) č. 2182/2004 ze dne 6. prosince 2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 373, 21.12.2004, s. 1)

ve znění:

Nařízení Rady (ES) č. 46/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 2182/2004 o medailích a žetonech podobných euromincím (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 5)

Nařízení Rady (ES) č. 1338/2001 ze dne 28. června 2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 6)

ve znění:

Nařízení Rady (ES) č. 44/2009 ze dne 18. prosince 2008, kterým se mění nařízení (ES) č. 1338/2001, kterým se stanoví opatření nutná k ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 17, 22.1.2009, s. 1)

Rámcové rozhodnutí Rady 2000/383/SVV ze dne 29. května 2000 o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (Úř. věst. L 140, 14.6.2000, s. 1)

ve znění:

Rámcové rozhodnutí Rady 2001/888/SVV ze dne 6. prosince 2001, kterým se mění rámcové rozhodnutí 2000/383/SVV o zvýšené ochraně trestními a jinými sankcemi proti padělání ve spojitosti se zaváděním eura (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 3)

Rozhodnutí Rady 2001/887/SVV ze dne 6. prosince 2001 o ochraně eura proti padělání (Úř. věst. L 329, 14.12.2001, s. 1)

Rozhodnutí Rady 2009/371/SVV ze dne 6. dubna 2009 o zřízení Evropského policejního úřadu (Europol) (Úř. věst. L 121, 15.5.2009, s. 37)

Rozhodnutí Rady 2001/923/ES ze dne 17. prosince 2001 o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 339, 21.12.2001, s. 50)

ve znění:

Rozhodnutí Rady 2006/75/ES ze dne 30. ledna 2006, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 36, 8.2.2006, s. 40)

Rozhodnutí Rady 2006/849/ES ze dne 20. listopadu 2006, kterým se mění a prodlužuje rozhodnutí 2001/923/ES o akčním programu výměny, pomoci a odborného vzdělávání za účelem ochrany eura proti padělání (program Pericles) (Úř. věst. L 330, 28.11.2006, s. 28)

Právní předpisy v bankovní a finanční oblasti

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/9/ES ze dne 3. března 1997 o systémech pro odškodnění investorů (Úř. věst. L 84, 26.3.1997, s. 22)
